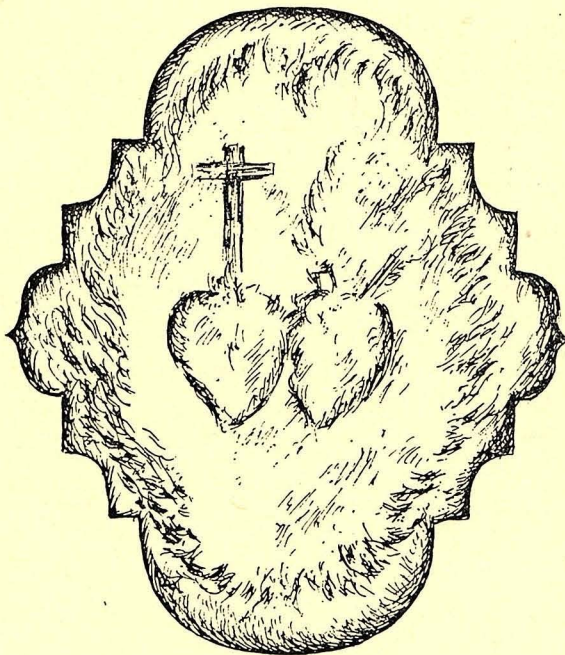

GOIGS ALS SAGRATS CORS DE JESÚS I DE MARIA

QUE CANTA LA CONGREGACIÓ DE MISSIONERS QUE ELS TÉ PER TITULARS

Puix cent anys heu estat guia
d'apostòlics militants,
Cor de Crist, Cor de Maria,
beneïu els congregants.

Cor del Fill, obert de llança,
aigua i sang ens oferiu;
Cor de Mare a on descansa
la Paraula del Déu viu:
en vosaltres es congria
font d'amors santificants.
Cor de Crist, Cor de Maria,
beneïu els congregants.

Foc d'amor ambdós calàreu
a Joaquim Rosselló,
foc d'apòstol li donàreu
amb delit contemplador.
Sant Honorat oferia
vell refugi d'ermitans...
Cor de Crist, Cor de Maria,
beneïu els congregants.

Aquí dalt prengué volada
el desig del fundador;
l'obra fou iniciada
amb ardent oració:
a la volta hi respelndia
símbol dels Cors flamejants.
Cor de Crist, Cor de Maria,
beneïu els congregants.

La llavor sembrada a Randa
aviat a Lluç florí;
Mallorca de banda a banda
es veié rejuvenir
quan la veu s'hi expandia
de nous evangelitzants.
Cor de Crist, Cor de Maria,
beneïu els congregants.

La fervor missionera
la mar nostra travessà:
no coneix mai cap frontera
qui la fe vol predicar,
qui la meta prou destria:
dur la fe a tots els germans.
Cor de Crist, Cor de Maria,
beneïu els congregants.

El Nou Món pot reconèixer
novell crit de missió
i el cor d'Àfrica renéixer
pel baptisme redemptor;
perquè el Regne faci via
fins als límits més llunyans.
Cor de Crist, Cor de Maria,
beneïu els congregants.

Sagrats Cors, rebeu l'ofrena
de cent anys de bon conror;
si tenim l'ànima plena
de la gratitud millor,
també dau-nos l'alegria
de progressos incessants.
Cor de Crist, Cor de Maria,
beneïu els congregants.

Coronau-nos un bon dia
a la pàtria dels sants:
Cor de Crist, Cor de Maria,
beneïu els congregants.

Lletra: Mn. Pere-Joan Llabrés i Martorell.

Música: P. Jaume Palou i Sabater, M.SS.CC.

Dibuix: P. Josep Nicolau i Bauzà, M.SS.CC.

V/. Cantant de goig sortirem a cercar l'aigua.

R/. De les fonts de salvació.

PREGUEM

Déu i Pare nostre, que en el cor del vostre Fill, traspasat a la creu, ens obríreu la font de la misericòrdia i de la gràcia, i volguéreu que una espasa de dolor traspasàs també el cor de sa Mare; concediu-nos, per la intercessió maternal de santa Maria Verge, esser missatgers del vostre amor salvador a tots els homes. Per Crist Senyor nostre. R/. Amén.

Quip cent anys hem es-tat grua d'a-postò-
 - lics mi-li- tants, Cor de Crist, Cor de Mari-
 - a fe-ne-ir en con-gre-gants.
 Cor del Fill, o- bert de llan-ça, ai- guai sang em
 o- fe- rin; Cor- de Dona- re a- on d'ha- can-
 - ra la pa- ran-la del Déu viu: en vo- cals i con-
 grua font d'a- mors san- ti- fi- cant.

NOTA HISTORICA

El prevere Joaquim Rosselló i Ferrà (1833-1909) tenia 57 anys quan pujà a Sant Honorat (Mallorca) per a contemplar Déu en la soledat i el silenci. Quedaven enrera les esgotadores jornades de predicació popular arreu de l'illa i les llargues hores de confessions i direcció espiritual des de la Congregació de l'Oratori, a Ciutat. Talment el B. Ramon Llull, volia estar al desert de la muntanya de Randa «tot sol amb Déu sol».

Malgrat aquest anhel de solitud i rebutjar la fundació d'un nou institut de vida religiosa, el Bisbe Jacint Maria Cervera, «fortiter et suaviter», segons el voler de Déu, l'impulsà a la fundació d'una nova congregació «per missionar els pobles i donar exercicis espirituals».

Mentre reflexionava la proposta i en estat de pregària al coret de l'església de Sant Honorat, aixecà els ulls a la volta on destrià «junts els dos Sagrats Cors». «Aquest i cap altre ha de ser el nom de la nostra Congregació». Aleshores recordà la profecia del bon germà Gregorio Trigueros, jesuïta exclaustat, que el senyalà com a fundador d'una congregació de Missioners dels Sagrats Cors de Jesús i de Maria per calar pertot arreu el foc de l'amor de Déu.

El dia 17 d'agost de 1890, el Bisbe Cervera erigí canònicament la primera comunitat, formada pel P. Joaquim Rosselló, superior, P. Gabriel Miralles, mestre de novicis, P. Francesc Solivellas, ministre temporal i els novicis Julià Mut, estudiant, i Agustí Maspons, coadjutor.

Encara no feia un any que vivien el «deliciós recés» d'aquell Tabor, quan el Bisbe Cervera els demanà que anassin al Santuari de Lluc a restablir l'antiga Collegiata ja que eren una congregació «diocesana i de fills de Mallorca». Aquest trasllat a Lluc i el voler respondre sempre «com a competent socors» a les necessitats de la diòcesi seria una sacsada de l'Esperit que configuraria de bell nou el carisma del jove institut.

Després, com el granet de mostassa de l'Evangeli, la llavor es féu arbre i actualment la Congregació, a més de les comunitats de Mallorca (Sant Honorat, Lluc, La Real, Ciutat i Sóller) té fundacions a la Península, Itàlia, República Dominicana, Argentina i Rwanda.

L'espiritualitat dels Sagrats Cors, «focus d'ardentíssima caritat», és l'energia que mou aquests congregants. Encarnats en la cultura del poble i en la pastoral de l'Església local, atrets per l'Esperit al desert, contempen l'Amor de Déu i el descobreixen sobretot en Jesucrist a «l'hora de l'amor més gran»: damunt la creu, perdonant, solidari amb els pobres que viuen i moren traspassats per les injustícies, es deixa traspasar el cor per vessar damunt el món torrents de gràcia i salvació. Així mateix, vora la creu de Jesús, hi destrien Maria, dreta i serena, model de pregària i servei, també amb el cor traspassat per l'espasa que li profetitzà el vell Simeó. Ella també és profetessa d'un Poble Nou on els petits són els més grans en el Regne del seu Fill.

Ramon Ballester i Vives, M.SS.CC.